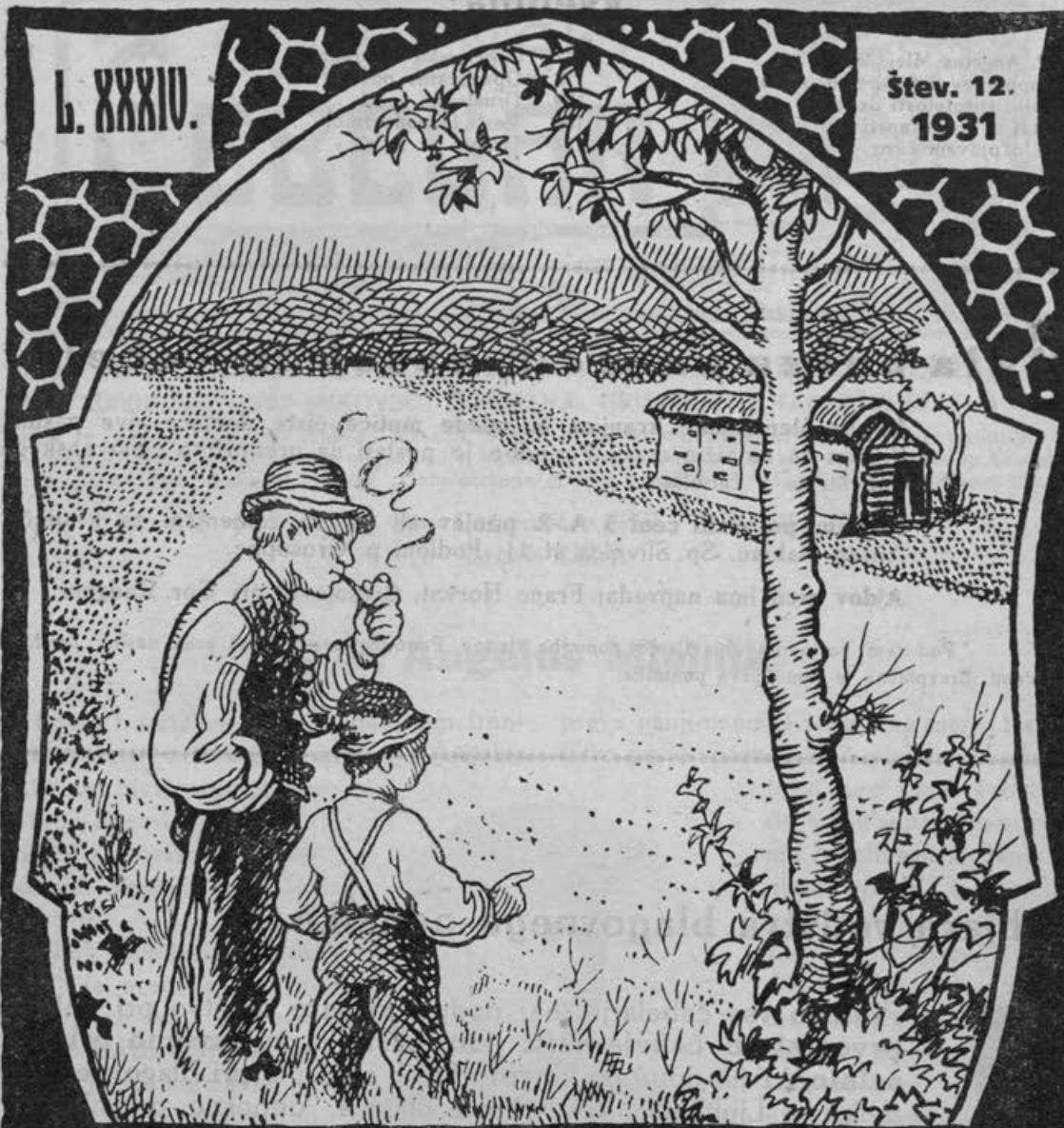

L. XXXIV.

Štev. 12.
1931

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

† P. Angelus Mlejnik	177	Čebelarstva samopomoč	183
Izpopolnitev čebelarstvih predavanj	178	Opazovalne postaje	185
Vzrok osirotelosti družine	179	Društvene vesti	187
Nekaj o brezletnosti	180	Vesti iz podružnic	188
Vse o pravem času	181	Drobiž	190

Mala borza za med, vosek in čebele.*

Kupim plemenjake kranjice in mlade matice čiste domače sive pasme. Prosim za najnižjo ceno. Ponudbe je poslati na uredništvo »Slovenskega Čebelarja« v Ljubljani.

Prodajam po nizki ceni 5 A.-Ž. panjev ali pa jih zamenjam za kranjice. Anton Habjan, Sp. Slivnica št. 11, Podlom p. Grosuplje.

Ajdov med ima naprodaj Franc Horvat, Črešnjenci pri Gor. Radgoni

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegat samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

Prosimo vse čebelarje, naj podpirajo naše društvo pri nakupu **prvovrstnih čebelarstvih potrebščin in zajamčeno pristnih satnic**, ki jih dobé po konkurenčnih cenah le pri Blagovnem oddelku v Ljubljani, Vošnjakova ulica 4, odnosno pri njegovih podružnicah v **Mariboru** (pri čebelarstvi podružnici za Maribor in okolico) v poslovnih prostorih ondotne podružnice Kmetijske družbe na Meljski cesti št. 12, ter v **Celju** v skladišču družbe in v **Dolnji Lendavi** pri ondotni čebelarstvi podružnici.

Sedaj imamo v zalogi lončke za med iz prepariranega papirja po znatno znižanih cenah, i. s. št. 105 za 3 dkg medu (zajutrkovalna porcija) po 50 p, št. 106 za $\frac{1}{8}$ kg medu po 75 p in št. 107 za $\frac{1}{4}$ kg medu po Din 1.—.

Priporočamo se tudi za nakup novih posod za med št. 96 iz najmočnejše bele pločevine, obitih z lesom, z vsebino približno 50 kg medu, po ceni Din 100.— za komad.

Čebelarji, vedno pomnite, da je Blagovni oddelak Čebelarstvega društva last vseh društvenih članov! **Zatorej svoji k svojim!**

Preberite cenik!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
 UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarke potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. decembra 1931. / Številka 12.

Letnik XXXIV.

† **P. Angelus Mlejnik.**

Dne 27. oktobra je v ljubljanskem frančiškanskem samostanu umrl P. Angelus Mlejnik, bivši provincijal, lektor bogoslovja in večkratni samostanski predstojnik. Dopolnil je 66 let starosti.

Kljub odličnim poslom, ki jih je opravljal v provinciji, se je z največjo vnemo bavil tudi s čebelarstvom. Pokojnik ni bil čebelar od mladosti ali po starših. Čebelariti je pričel šele leta 1902 v Kamniku. Ali komaj bi našli čebelarja, ki bi s tako vnemo in s tolikim idealizmom negoval svoje ljubljenske kakor pokojni P. Angelik.

Kaj ga je nagnilo, da je postal čebelar? Bil je dober poznavatelj rastlinstva in živalstva ter sploh ljubitelj narave. Še preden si je nabavil čebele, si je priskrbel novejšo nemške čebelarke literature, temeljito študiral čebelino življenje, vzljubil to živalco, potem pa po malem pričel sam čebelariti, da se je učil tudi praktično. Poskušal je naj-

prej s panji nemške normalne mere. Kakor hitro pa je spoznal A.-Ž. panj, se je oprijel tega in v njem čebelaril do svoje smrti. Proučevanja čebelinega življenja ni nikoli opustil, temveč se je z novejšo čebelarstvo književnostjo, tudi z ameriško vedno bolj izpopolnjeval. Njegovi temeljiti in obenem poljudni članki v »Slovenskem Čebelarju« pa tudi njegova številna predavanja — preprosta, a znanstvena — v Kamniku in v viški podružnici so zadosten dokaz, da je bil pokojnik čebelar — strokovnjak.

Pa ne samo to! P. Angelusa sta odlikovala izredna nesebičnost in optimizem pri vsem čebelarskem delu. Vesele ga je bilo poslušati, kadar je na čebelarskih sestankih ali tudi v zasebni družbi govoril o čebelarstvu — o tem je govoril najraje. Vsaka njegova beseda je dihala veselje, optimizem in nesebičnost. Pri njem bi zaman iskal tiste sebičnosti, da ne rečem

zavisti, ki čebelarjem pač ni v pohvalo, ki se pa kaj rada pokaže posebno ob času prepeljevanja čebel na razna pasišča. Njemu je bilo čebel povsod premalo, več bi jih moralo biti, vse bi imele dovolj paše. Naj nam bo pokojnik v tem vzor nesebičnega in idealnega dela v čebelarški panogi!

In za čebelarško organizacijo kako je bil pokojnik zavzet! V Kamniku je poživil in dvignil podružnico. Ko se je preselil leta 1912. v Ljubljano, je pričel zahajati na Vič. Zopet in zopet je bodril čebelarje: Ustanovite podružnico! dokler se mu želja ni uresničila. Pa je bil tudi delaven v organizaciji. Odborniških mest sicer ni maral, toda kadar je bilo treba predavati, učiti, izpodbujati, vselej je bil na razpolago. Viška podružnica se je prav na njegovo pobudo hitro in krepko razvila in izza ustanovitve deluje zelo živahno. Število članov je tako hitro naraščalo, da je pred nekaj leti njen

predsednik dal pokojniku za predavanje na občnem zboru ne lahko snov: Kako naj v viški podružnici čebelarstvo pametno omejimo? Tudi to nalogo je v svojem optimizmu izvedel sijajno. Glavna misel njegovega predavanja je bila: Ne število panjev, ampak močni panji, polni živali, vam bodo donasali korist.

V viški podružnici bodo pokojnika prav zelo pogrešali, nič manj ga pa ne bo pogrešal »Slovenski Čebelar«, ki je z njim izgubil odličnega sotrudnika. Zakladal ga je številnimi poučnimi članki kremenite vsebine. Kadar je bil »Slov. Č.« v zadregi za gradivo, mu je P. Angelus prvi priskočil na pomoč.

Vse, kar je storil s predavanji in s pisano besedo za procvit našega čebelarstva, je najtrdnjše jamstvo, da ga bodo slovenski čebelarji ohranili v trajnem spominu. Mir in pokoj njegovi blagi duši!

Izpopolnitev čebelarških predavanj.

Jos. Verbič — Ljubljana.

čebelarško društvo se zaveda, da njegove podružnice najbolj poznajo potrebe svojih članov, zato jim je dalo pravico, da same izbirajo snov, ki naj jo obravnavajo društveni strokovnjaki pri predavanjih.

Podružnice so se vnaprej pismeno prijavljale ali neposredno pred predavanjem sporočale predavateljem svoje želje glede snovi. Na podlagi teh so se v zadnjih letih najčešče obravnavala spomladanska čebelarška opravila, oprema in naselitev A.-Ž. panjev, prestavljanje zalege, ropanje, zanimljanje čebel, čebelne bolezni, vzreja matic, izboljšanje paše in kuha voska.

Redkeje se je pri izbiri snovi oziralo na prevažanje čebel v pašo, na ublaženje pašnih nadlog, na plemensko odbero, na čiščenje in pripravljanje medu za prodajo, na reklamo za večjo porabo medu v domačem kraju, na prodajo medu po podruž-

nicah in na kontrolo medu. Pa so to zadeve, ki so za vse čebelarje velike važnosti. Vsakdo bi moral biti o njih temeljito poučen. Zato priporočamo odločujočim činiteljem, naj tudi to tvarino postavljajo na spored pri poučnih sestankih. Ker so uspehi čebelarjev le tedaj trajne vrednosti, če je njih delo v vednem soglasju z naravo čebel, bi bilo prav, ako bi se naši člani seznanjali tudi s to snovjo, čeprav bi imeli le posredno korist, zlasti pa z ustrojem čebelinega telesa, s čebelino hrano, z njenim razmnoževanjem in z drugimi pojavi v njenem življenju.

Predavanja so običajno dobro obiskovana. Žal, da se pri pouku kaže velik nedostatek. Poleg najnevednejšega začetnika sedi izkušen čebelar in upapolni novinci tekmujejo s premnogimi vprašanji, na katera imajo drugi čebelarji odgovore že v mezincu. V teh primerih, ki se vedno bolj množe, je za predavatelja zelo težko, da napravi svoje odgovore za vse zanimive in

da poslušalci popolnoma zadovoljni odhajajo domov. Primerno bi bilo, da bi za začetnike prirejali posebne tečaje, čeprav bi imeli manj posetnikov. Ako pa je njih število neznatno, naj bi za mlajše čebelarje iz več podružnic prirejali skupne tečaje.

Za podružnice, ki imajo vsako leto predavanja, bi bilo nekaj novega in vabljivega, ako bi po švicarskem zgledu ob lepem vremenu namesto predavanj uvedli ogledovanje čebelnjakov. Podružnica bi v ta namen določila dva ali več čebelnjakov, ki niso daleč vsaksebi. Te bi čebelarji na določen dan pod vodstvom načelstva ali strokovnjaka obiskali. Pregledali in presodili bi poleg prikladnosti čebelnjaka in njegove okolice glede paše tudi panje z vso vsebino, posestnikovo orodje in posodo ter pridelke, od katerih bi moral imeti vsak čebelar majhne vzorce. Pregledali in ocenili naj bi velike in male čebelnjake, dobro ali pa slabo oskrbovane. Vsak izmed njih bi nudil mnogo snovi za razgovor. Njih vrline bi dale pobudo za

posnemanje, predočene hibe pa bi bile živ svarilen zgled.

Malí, preprosti kmečki čebelnjaki od teh preizkušenj ne bi bili izvzeti, čeprav bi morda v njih čebelnjaku ne bilo toliko prostora, da bi se več oseb v njem lahko gibalo. Panje in drugo robo bi prinesli na plano in tam o njih razpravljali. Ogledovanje naj bi se vršilo v takem redu, da bi polagoma ogledali vse čebelnjake.

Zelo dobro bi bilo, ako bi dobivali čebelarji za vzorna čebelarstva majhne nagrade ali diplome, kakor jih dobivajo kmetovalci za smotreno urejena gnojišča, hleve i. dr.

Ker so čebelarji pri takem ogledovanju vedno v neposredni bližini čebel, naj bi čebelarji, ki so za pik občutljivi in ki delajo le z zavarovano glavo, prinašali obrambna sredstva s seboj.

Po upoštevanju predlaganih navodil za čebelarska predavanja pričakujemo, da bo naša stroka dosegla še lepše uspehe nego doslej.

Vzrok osirotelosti družine.

Henrik Peternel — Bukov žlak.

animivo je, da mnogokrat zmanjka panju brez vidnega vzroka kar na lepem mlade, rodovitne matice, ki je bila po našem mnenju zdrava. Kakor že večkrat prej sem tudi letošnjo jesen doživel tak primer.

Dne 21. oktobra so čebele zelo iz vseh panjev izletavale, iz enega pa posebno mnogo. V njem je bil moj edini letošnji drugec. Roj sem bil vsadil na satnice 28. majnika; matica je bila krasna. Sprašila se je menda kaj kmalu, ker sem našel že deseti dan po vsadu precej velike žerke v celicah. Družini sem pokladal teden dni medeno vodo, ki sem jo dobil od izpiranja medenih pokrovcev. Pred odhodom s čebelami v ajdovo pašo, sem družino pregledal. Bilo je vse v redu, samo satje je bilo še mlado in zelo medeno. Bal sem se,

da se ne bi v vročini med prevozom satje podrlo, zato je ostala družina doma na svojem mestu. Konec meseca septembra sem ugotovil, ne da bi bil kak sat premaknil, da ima ta družina več nego dovolj za zimo. Ko je zgoraj omenjenega dne ponehal splošni let čebel, sem spoznal takoj na njih nemiru, da so izgubile matico. Drugi dan sem jih pregledal in našel še nekoliko pokrite zalege, toda osirotelost je bila očitna, ker sem našel več nastavljenih praznih matičnikov. Dva sta bila napihnjena nad celicama z obnožino. Družina je imela samo čebele, trota pa nobenega. Čebel je bilo toliko, da so gosto zasedale vse plodišče, v medišču jih je bilo tudi toliko, kolikor jih je bilo v roju, ko sem ga v panj vsadil. Medu je bilo dovolj za dve zimi.

Stal sem pred zažetonko, zakaj je poginila matica v najlepši dobi svojega življenja. Vzrokov osirotelosti, ki jih običajno nava-

jajo, nisem mogel v tem primeru uvaževati: matica se ni mogla ponesrečiti pri pregledavanju panja, ker sem ga zadnjikrat pregledal konec julija, jeseni pa ne. Pregled sem smatral za nepotreben, ker matica ni mogla biti manjvredna žival. Saj je bila mati vprav orjaške družine in je sama od sebe, brez pomoči, zasedala plodišče in medišče. Njene smrti tudi ni mogla biti kriva razburjenost lastne družine, saj je bilo žrelo zoženo z zapahom, ki je pripuščal le posameznim čebelam dohod v panj. Ropanja v svojem čebelnjaku nisem opazil vso jesen.

Kaj je bilo torej vzrok smrti te matice? Teга ne vem niti jaz niti kdo drug, toda

eno lahko trdim: matica je bila bolna. Mi čebelarji govorimo in pišemo le o kužnih boleznih čebel, preziramo pa, da so po enotnih zakonih narave podvržene vse živali ne le kužnim, ampak tudi organskim boleznim. Kakor umre marsikatera mlada žena, mati cvetočih otrok, in jo preživi z vsemi boleznimi obtežena tašča, tako je tudi pri maticah in seveda tudi pri čebelah. Odmiranja čebel pa ne moremo tako lahko opazovati kakor matic, ker je v vsaki družini redno le ena, čebel pa na tisoče. Teh pa ne pogrešamo posameznih.

To je moje mnenje. Kdor ve za kako drugo razlago, naj se zgłosi v »Slov. Čebelarju«!

Nekaj o brezletnosti.

F. I. Langerholz, stud. theol., Ljubljana.

Bilo je po ajdovi paši. Ponoči so se vrnile čebele domov izpod Krima, kjer so v vročih dnevih julija in avgusta meseca nabirale po hohjah mano, po travnikih pa cvetlično medečino ali nektar. Ko je zacvetela prašna ajda, ki je bila večinoma sivka, so nabirale tudi ajdovca. Vsaka vrsta medečih rastlin je dala svoj delež in čebele so prišle s paše domov še precej težke. Zelo so šumele, ko smo panje skladali v čebelnjak, pa kmalu so se pomirile. Drugi dan, bil je lep solnčen, so pridno izletavale, da si z vodo pogase žejo po dolgem potovanju ali da poiščejo še nekaj ostankov jesenske paše. Ko so se prašile, sem jih videl vse polno po travi in deski pred čebeljakom. Poganjale so se iz panja, skušale zleteti v zrak, pa se niso mogle dvigniti. Nekaj časa so poskušale, polagoma so se pa utrudile, otrpnile in čakale, da jih pokosi smrt ali pa da jih pobere usmiljena roka. Opazoval sem vso stvar nekaj trenutkov in potem šel vprašat p. Angelusa za vzrok tega pojava, toda ta izkušeni čebelar mi

ni mogel dati pravega odgovora. Misлил je, da je brezletnost morda v zvezi z nozemo, pa nozema nikakor ni mogla biti, saj čebele niso imele nabreklih zadkov. Šel sem zopet pred čebelnjak, vzel eno na roko in jo opazoval natančneje. Takoj sem opazil, da ima natrto oprsje. Vzel sem drugo, tretjo in vsaka je imela bolj ali manj oprsje poškodovano. Razjasnila se mi je skrivnost o tej brezletnosti. Začel sem sumiti, da je morda potovanje krivo te nesreče, kajti pot izpod Krima do Ljubljane je bila dolga, panji močni in morda je voznik celo preveč podil ali pa niso dovolj varno nakladali panjev na voz. Čebele so se zelo vznemirjale, tiščale proti mreži, pritiskale druga na drugo na satnike, sunki pri nepredvidnem nakladanju in razkladanju so jim še pomagali in tako se je zgodilo, da so nekatere odnesle natrto oprsje iz te stiske.

Sedaj je vprašanje: Zakaj čebela ne more leteti, ako ima natrto oprsje?

Dvokrilci in sploh žuželke imajo za vsako dvojico kril en živčni vozec ali ganglij. Čebela ima dva para kril, torej ima tudi dvoje živčnih vozlov ali živčnih središč. Krila so pritrjena na oprsju, z njimi

v zvezi so pa živčni vozli. Kakor hitro pritisnemo čebelo bolj krepko na oprsje, se oklep poglobi, s tem pa rani živčni vozle ali bolje rečeno: živec ohromi in delovanje kril preneha.

Isti vzrok je bil tudi v tem primeru. Revicam ni bilo več pomoči.

Gotovo so isti pojav opazoval tudi drugi čebelarji, a niso poznali vzroka ali so se pa morda celo vznemirjali, da razsaja med čebelami nozema.

Paziti moramo, da čebel preveč ne vznemirjamo pri prekladanju in ne ravnamo preveč neprevidno s panji. Jeseni je škoda vsake čebele, posebno mladice, saj je baš največ mladice prizadetih po tej nesreči, ker se jim kitinjača še ni tako utrdila, da bi prenašale hujše sunke.

Pripomba uredništva. Zgornja ugotovitev je zelo važna. Vsako odkritje pa je treba kontrolirati, da izključimo sleheren dvom. Po vsakem prevozu lahko opazujemo, da so čebele zelo utrujene.

Čim jim odmašimo žrelo, se usujejo iz panja in komaj so zunaj, že morajo utrujene sestiti. Pri tem pa opazamo, da jih mnogo obleži, zlasti kadar je v panjih mnogo stare, izrabljene živali, ki je že skoraj črna od večnega garanja. Ni izključeno, da si čebele oprsje natro. Nekateri čebelarji ne potisnejo okenc dovolj daleč v panj, pa se potem med vožnjo sati ne prestando gugljejo. Lahko se pripeti, da pride čebela med satnik in kvačico, pa ji stresljaj natre oprsje. Čebelina glavica je mnogo bolj občutljiva, nego mislimo. Ako so čebele pri prevozu podnevi v sili, odprejo nekateri čebelarji zaklopnico pri spodnjem okencu. Čebele privrejo iz poldišča v prostor med okenci in vratci ter butajo potem neprestano ob mrežo, v vratcih, ker silijo iz panja. Večina se jih pri tem ubije. Vsak daljši prevoz je muka za čebelarja, še večja pa za čebele, od katerih jih mnogo pomre zaradi naporov med vožnjo. To nam pa kaže okolica čebelnjaka na dan po prevozu.

Vse o pravem času.

Virmašan.

kakor je za vinarstva z zakonom določen čas trgatve, bi bilo koristno tudi za marsikakega čebelarja, da bi mu zakon določil, kdaj sme začeti z delom po jesenski paši sebi in drugim čebelarjem v korist. Podati hočem delo čebelarja mazača po končani ajdovi paši, toda ne v posnemanje, pač pa, da pokažem škodljivost njegovega dela zanj in sosednje čebelarje.

V kraju, kjer čebelarji 6 čebelarjev, ki imajo v času ob jesenski paši do 150 panjev, to pa na majhnem prostoru, kjer ni razen ajde nobene druge paše, da se še med pašo popoldne čebele rade koljejo med sabo, čebelarji že več let priletel čebelar z nekaj kranjčiči. Čebele so prepu-

ščene popolnoma svoji volji. Največ kar napravi zanje, je, da ogrebe roj v prazen panj, potem pa križ čezenj, naj se ima, kakor more in zna. Ali imajo vsi panji v redu matice, njega ne zanima dosti. Jeseni podre odvišne panje, za plemenjake določene pa prepusti svoji usodi. Ali imajo dosti živeža za zimo, mu je malo mar. Drži se načela: če panj sam ni dosti nabral za zimo, naj pa pogine. Kdor se sam ne more vzdrževati, ni vreden življenja. In spomladi? Drugi čebelarji težko čakajo prvega izleta in z veseljem opazujejo svoje ljubljenske, ko se trebijo in vesele toplih solnčnih žarkov, on pa žalostno ogleduje svoje panje in poslušča, če je še kaj življenja v njih. Največkrat napravita mráz in glad svoje in panji so brez čebel. Pa on si ne napravi dosti iz tega. Vzame pot pod noge pa hajdi v hribe po druge kra-

njiče in spet lahko gre staro življenje svojo pot. Jeseni škoda nekoliko dinarjev za živež, spomladi več sto za plemenjaka. Bolje bi bilo, da sploh opusti čebelarstvo, ko nima drugega od njega ko jezo in stroške.

In jeseni? Ne ve še dobro ali bo rodila ajda zrnje ali bob, že razdira svoje panje. Ne da bi slabiče in osirotele panje združil še pred pašo, da bi imel vsaj nekaj močnih, ki bi nabrali vsaj potrebni živež za zimo, hiti sedaj, da prej spravi v kraj svoj pridelek. Škoda se mu zdi tistih dkg medu, ki ga čebele porabijo do konca septembra. Zato treba takoj vse požveplati ne glede na to, da imajo panji še polno zalege, ki jo goje za prihodnje leto. Čim več zaleže matica ob jesenski paši, tem več mladice dočaka pomlad in tem boljši je plemenjak prihodnje leto. Da bi čebele omedel in dodal drugim panjem, je prezamudno in ni vredno. Ko bi imel premično delo, bi dal lahko zalego drugim panjem, da se izleže, tako pa se požveplana valja po čebelnjaku v hrano mrčesu. Ako pa je satje še kaj medeno, nudi kaj dobro priložnost drugim čebelam in ropanje se začne najprej pri tem čebelnjaku, potem pa še pri sosednjih. Ne ozira se na prošnje in pritožbe sosednjih čebelarjev, češ, v njegovo čebelarstvo se nima nobeden vtikati; s svojim blagom lahko dela, kar hoče. Dosti je še takih čebelarjev, ki se ne brigajo za napredno čebelarstvo. Društvo in organizacija sta jim deveta skrb. Dolžnost drugih čebelarjev je, da take zanikarneže z dobrim zgledom in lepo besedo spravijo vsaj na srednjo pot.

V našem kraju neha jesenska paša prve dni septembra meseca. Pred koncem septembra bi čebelarji sploh ne smeli podirati. Takrat je že večinoma vsa zalega izležena in matica ne zalega več, razen kake mlade posebno dobre. Takrat je pravi čas za podiranje. Ako dodajaš čebele drugim plemenjakom, bo vsak rajši sprejel mladice nego stare izrabljene čebele, ki jim je itak usojeno le še kratko življenje. Ako jih sam ne potrebuješ, jih lahko oddaš proti

majhni odškodnini drugemu čebelarju, ki jih potrebuje za svoje panje. Ne glej na tisto malenkost medu, ki ga panj porabi dnevno, ako ga 14 dni kasneje podereš, ker iz tistih dkg še ni kmalu 100 kg. Imaš še drugo korist, ako podiraš, oziroma točiš malo pozneje. Znano je vsakemu čebelarju, da ima negoden med še precej vode v sebi. Ako shraniš tak med v vlažnem prostoru, se rad skisa. Čebele ob dobri paši zelo hite, da naberejo večjo zalogo. Predelavi in zadelavi medu ne posvečajo toliko skrbi in odlagajo med, kjer je ravno prostor. Sam se lahko prepričaš, če pogledaš med dobro pašo v panj, da imajo med raztresen po vseh satih. Po končani paši pa se začne delo s prenašanjem in zadelavanjem medu. Nanosijo ga okoli gnezda, kjer bodo prezimovale. Čebela ima že nagon v sebi, da ves med pokrije, da se ne skisa. Uči se od nje! Splošno pravilo je, da ne toči, dokler ni vsaj tretjino sata zadelanega. Prekmalu točen med ima še precej vode v sebi in ako ga naliješ v posodo, stopi voda na vrh in se skisa in po tej kisli vodi dobi tudi med okus. Ni prijetno za čebelarja, ki prodaja trgovcu tak med in pride drugič spet s ponudbo k njemu, pa ga trgovec zavrne, da kislega medu ne mara. Čebelar si ubija glavo, kako to, da bi bil njegov med kisel, ko ga je vendar dal v čisto in snažno posodo. Ne gre mu v glavo, da je prekmalu točil in s tem pokvaril svoje blago.

Mogoče bo kdo ugovarjal, da mu hočem staviti pri njegovih jesenskih delih meje. Teга ne! Jaz ne podiram in ne točim pred koncem septembra, ko se je medeni duh že izgubil od čebelnjaka. Zaradi tega nimam nič manj medu, pač pa imajo panji, ki jim dodajam čebele, več mladih moči za bodoče leto. Tudi se ta čas s pravilnim delom in s pazljivostjo ni treba bati ropanja, ki tako rado nastopi, ako prekmalu in ob toplem vremenu nepazljivo delamo s čebelami in medom.

Sicer pa vsak po svoje. Vsaka glava svojo pamet! Toda želja naprednih čebelarjev je: šušmarstva naj bo že konec.

Čebelarska samopomoč.

S. Raič.

ivimo v dobi hude gospodarske krize. Vse stoka in tarna, toda stokanje in tarnanje ne zaleže mnogo, ne prinese koristi. Treba si je pomagati drugače.

Danes prihaja človeštvo vedno bolj do prepričanja, da ljudje nismo le zaradi tega na svetu, da drug drugega brezdušno izkoriščamo, na čisto živalski način izmzgavamo, ampak da moramo drug drugemu pomagati, ker se na ta način prej ali slej vendar opomoremo. Smo sicer še zelo daleč od idealnega, plemenitega in požrtvovalnega sožitja, vendar moramo priznati, da imamo že mnogo ustanov, ki poskušajo lajšati bedo in nesrečo trpečih.

Med temi ustanovami so gotovo zelo uvaževanja vredne tako zvane »samopomoči«, ki stoje na stališču reka: »dam, da daš tudi ti«. Mnogo stanov ima že take krožke z nalogo, da obvarujejo člane hude stiske ob smrti. Smrt v družini je bila seveda vedno hud udarec, pa je v dandanašnji krizi še hujši. Zavarovanja pri zavarovalnicah si ne more privoščiti vsakdo. Predrago je, ker požro upravni stroški in riziko prevelike vsote. »Samopomoči« pa imajo minimalne upravne stroške, rizika nobenega. Člani se vzajemno podpirajo, ne da bi jim to delalo kdo ve kake težave ali nalagalo prevelike gnotne žrtve.

Iz pričujočega načrta pravil se čebelarji lahko pouče o vseh podrobnostih. Prepričan sem, da najde »Čebelarska samopomoč« med čebelarji mnogo zanimanja. Podružnice naj načrt pravil dobro prouče, naj se pogovore o njem na svojih občnih zborih in pripravijo za ustanovni občni zbor kake izpreminjevalne predloge.

Odbor »Čebelarskega društva« se je postavil na stališče, da plačila za primere smrti vsaj v začetku ne smejo biti prevelika. Nadeja se mnogo zavarovancev, tudi iz vrst manj imovitih čebelarjev. Če se pa

člani morda sčasoma prepričajo, da so ta plačila in z njimi podpore premajhne, bo društvo pač zvišalo zneske.

Načrt pravil društva »Čebelarska samopomoč«.

I. Ime društva.

§ 1.

Društvo se imenuje »Čebelarska samopomoč«.

II. Namen društva.

§ 2.

Namen društva je, da daje po smrti družtenikov njih zakonitim dedičem podporo, da se obvarujejo najbližje stiske in bede.

§ 3.

a) Po družtenikovi smrti izplača brez ozira na vzrok smrti društveno načelstvo po sprejemu uradnega mrtvaškega lista in društvene sprejemne listine zakonitim dedičem tolikokrat po Din 1, kolikor šteje društvo članov, pod pogojem, da je bil umrl član nepretrgnoma eno leto član društva.

b) Pravico do podpore imajo zakoniti dediči, ki jih imenuje družtenik v sprejemni listini ali pa v posebnem pismu družtenemu predsedniku. Ako ni zakonitih dedičev ali pa, če se odpovedo podpori, pripada vsa dediču določena gotovina rezervni podporni zalogi.

c) Odstop ali cesija družtenikovim dedičem pripadajoče podpore nista mogoča. Podpora se tudi ne more rubiti.

III. Sredstva, da društvo doseza namen.

§ 4.

a) Vsak družtenik plača pri sprejemu v društvo Din 8 za prvih osem primerov smrti in Din 2 za upravne stroške, skupaj torej Din 10.

b) Po sedmih primerih smrti plača z upravnimi stroški vred zopet Din 10 itd. Vse zadevne objave se razglašajo v »Slovenskem čebelarju«.

c) Družteniki, ki ne plačujejo dolžnih zneskov, se izključijo iz društva po dvakratnem brezuspešnem pismenem opominu v vsakokratnih presledkih po 14 dni ter izgube vse pravice in s tem tudi pravico zahtevati kakršnokoli povračilo že plačanih prispevkov.

§ 5.

Da more društvo izpolnjevati svoje dolžnosti, čeprav se hitro ponavljajo primeri smrti, se ustanovi rezervna podporna zaloga.

V rezervno podporno zalogo pripadajo tudi vsa doplačila družtenikov (§ 7.), darila in pristopnine.

§ 6.

Za upravne stroške plača vsak družtenik pri vsakem novem plačilu po Din 2. Preostanki spadajo v rezervno podporno zalogo.

IV. Članstvo.

§ 7.

a) Društveniki morejo postati zdravi čebelarji, ki so člani »Čebelarkega društva za Slovenijo v Ljubljani« ter tudi njih žene, ako jih odbor sprejme ni njim po vplačilu določenih pristojbin pošlje pristopnico. Taka zavarovana žena more po smrti moža postati članica »Čebelarkega društva«.

b) V društvo se sprejemajo le oni čebelarji, ki še niso stari nad 45 let ter plačajo še pristopnino, ki se ravna po starostnih letih, in sicer:

do 30 let	Din 3.—
do 40 let	Din 5.—
do 45 let	Din 10.—

c) Izključeni in prostovoljni izstopivši društveniki morejo zopet vstopiti v društvo, če plačajo v rezervno zalogo vsa od izstopa zaostala plačila in še Din 20.

č) O sprejemu v društvo sklepa društveni odbor. Če koga ne sprejme, mu ni treba navesti vzrokov. O pritožbah razsoja občni zbor.

V. Sedež društva.

§ 8.

Sedež društva je ondi, kjer biva vsakokratni društveni predsednik.

V. Posebne pravice in dolžnosti društvenikov.

§ 9.

a) Vsak društvenik ima aktivno in pasivno volilno pravico v društveno vodstvo, se sme udeleževati občnih zborov, sme staviti predloge in navete ter glasovati.

b) Društveniki, ki so nehali biti čebelarji, ostanejo še dalje toliko časa v društvu, dokler izpolnjujejo društvena pravila, ostati pa morajo tudi člani »Čebelarkega društva«.

c) Ako ne more društvenik zaradi mobilizacije izvrševati svojih dolžnosti, se ne izključi iz društva, temveč se ob njegovi smrti izplača dedičem podpora po odtegnjenih zaostalih plačilih; če se pa vrne, mora doplačati vsa zaostala plačila.

č) Prostovoljen izstop se mora pismeno javiti društvenemu predsedniku.

d) Prostovoljno izstopivši in izključeni društveniki morajo plačati vsa zaostala plačila. Izterjati se morejo tudi sodno.

e) Članom, ki so 20 let nepretrgoma pri društvu, more odbor po razpoložljivih sredstvih iz rezervne podporne zaloge nuditi ugodnosti pri plačevanju posmrtnin.

VII. Društveno vodstvo.

§ 10.

a) Društveno vodstvo opravlja odbor. Odbor je sestavljen iz predsednika, njegovega namestnika, tajnika in dveh odbornikov.

b) Vse odbornike voli občni zbor z nadpolovično večino glasov za dobo treh let. Izstopivši odborniki se smejo zopet voliti.

c) Občni zbor voli tudi tri pregledovalce računov, ki imajo nalog, da pregledajo društvene knjige in račune pred občnim zborom ter o pregledu poročajo občnemu zboru.

§ 11.

a) Društveni predsednik, ako ne utegne, pa njegov namestnik zastopa društvo na zunaj, izplačuje

v imenu društva vsa izplačila, prejema vsa plačila, pisma in imetje ter podpisuje s tajnikom vsa društvena pisma in naznanila.

b) Tajnik opravlja vsa pisemska opravila, vodi blagajniško knjigo in podpisuje s predsednikom vsa društvena pisma in naznanila.

c) Odborovi sklepi so veljavni, če so navzočni spredsednikom vred trije člani odbora. Odbor sklepa z nadpolovično večino glasov pričujočih odbornikov. Kadar je enako število glasov, odloči predsednik.

č) Odbor »Čebelarkega društva« lahko sklepe odbora »Čebelarke samopomoči« ustavi, če niso v skladu s splošnimi čebelarskimi interesi. Končno odločuje občni zbor »Čebelarkega društva«.

VIII. Občni zbor.

§ 12.

a) Občni zbor se vrši vsako tretje leto, po možnosti isti dan, ko se vrši občni zbor »Čebelarkega društva«. Skliče ga odbor in sestavi spored. Sklepčen je, ako je osebno navzočnih vsaj 15 društvenikov. Vsak društvenik pa more zastopati na podlagi pismenega pooblastila 10 nenavzočnih društvenikov. Ako občni zbor ni sklepčen, se vrši čez pol ure drugi, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočnih društvenikov. Občni zbor sklepa z relativno večino glasov. Kadar je enako število glasov, odloči predsednik. Način volitve odločuje občni zbor od prilike do prilike. Ako se pri dveh volitvah ne dožene nadpolovična večina, se izvrši ožja volitev. Kadar je enako število glasov, odloči žreb.

b) Izredni občni zbori se sklicujejo:

1. kolikokrat se vidi potrebno odboru ali pa pregledovalcem računov;

2. ako ena tretjina društvenikov to zahteva in naznani odboru predmet, o katerem naj se razpravlja na izrednem občnem zboru.

c) Redni predmeti, ki jih more imeti vsak občni zbor na sporedu, so:

1. poročila;

2. sklepanje o onih društvenih zadevah, ki so na sporedu;

3. sklepanje o pritožbah izključenih društvenikov in onih čebelarjev, katerim se je odrekel pristop;

4. volitve odbora in pregledovalcev računov;

5. izprememba pravil in razhod ali razpust društva.

Izprememba pravil velja šele, ko jo odobri občni zbor »Čebelarkega društva«.

IX. Društveni prepiri.

§ 13.

Prepire v društvenih zadevah med društveniki razsojajo sodniki. Vsaka stranka voli po dva zastopnika izmed društvenikov in ti volijo petega za predsednika.

X. Razdruženje.

§ 14.

a) Ako se dozna, da društvo ne more dalje obstati, se skliče po § 12. le v ta namen izreden občni zbor. Pri predlogu za razpust društva se uvažujejo poleg glasov osebno navzočnih in po pooblaščenih društvenikih zastopanih (§ 12 a) tudi

posamezna odboru do otvoritve tega izrednega občnega zbora pismeno dospela mnenja odsotnih družtenikov. Za razpust se morata izjaviti dve tretjini vseh oddanih mnenj.

b) Ako preneha društvo prostovoljno ali če ga razpusti pristojna oblast, se razdeli društveno imetje med družtenike, ki so še pri društvu, po razmerju časa, v katerem so bili pri društvu.

XI. Prehodno določilo.

§ 15.

Za dobo štirih mesecev po oblastni potrditvi teh pravil velja naslednje določilo.

V nasprotju s § 7 b se sprejmejo v društvo tudi zdrave osebe v starosti nad 45 let, če vplačajo poleg drugih obveznosti še Din 20 pristopnine.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič, Ljubljana.

Splošno mesečno poročilo za oktober 1931.

Čebele so bile prve tri tedne še dosti živahne. Vsak dan so se prašile pa tudi odletavale v naravo in prinašale vodo in obnožino. Dobile so jo na jesenskih cvetlicah, ki jim je slana že v septembru pela smrtno pesem, pa so si opomogle in se začele ozirati za solncem. Hoje, ki so vse poletje vzbujale in z neznatnimi drobtinami netile upe čebelarjev, so postale zopet medene. Čebel pa niso privabile. Le nekaj muh in mušic so imele v gostih.

Poživljenje rastlin in živali je povzročilo milo, solčno in mirno vreme, ki je trajalo do začetka zadnje mesečne tretjine. Tedaj so zopet začele nastopati slane in močna deževja, ki so omejila življenje v naravi.

Čebele se niso takoj umirile. Ob vedrih vremenskih presledkih so posamezne zapuščale panje in hitele po vodo. Ni izključeno, da so jih lepi oktobrski dnevi premotili, da so nastavile nekaj zalege.

Ljubljana. Iz zelo mnogih čebelnjakov so proti koncu oktobra nekoliko dni ob slabem vremenu čebele v večjih množinah lezle iz panjev in padale na tla, kjer so poginile. Vzroka nismo mogli dognati.

Tacen pod Šmarno goro. Opazoval sem donos obnožine, ki so jo čebele nabrale na mojih ljubljenkah — domačih cvetlicah, ki jih gojim okoli hiše in čebelnjaka. Opravil sem po panjih vsa dela za zimo, le čebel nisem še vseh zadela.

Virmaši pri Škofji Loki. Čebele so prve dni oktobra preganjale trote. Sredi meseca so izpraznile medišča in se umaknile v plodišča. Pri čiščenju panjev sem našel ostanke pomorjenih smrtoglavcev.

Dob. Stalni kupci so zelo povpraševali po medu. Letošnji je večinoma že razprodan. Pa tudi lanski bo letos lahko našel kupce.

Blejska Dobrava. Čebele so dobile na paši toliko ajdovca, da sem z njim zazimil nabiralke in sebe.

Sv. Gregor pri Ortneku. Čebele so ob lepem vremenu donašale obilno obnožino iz podleska in zapoznelega jesenskega resja.

Krka. Obnožine je bilo v prvi tretjini obilno, v drugi nekaj manj.

Vavčja vas pri Semiču. Čebele so stikale za medom in ropale. Trpelo je več panjev. Ko je nastalo hladneje, so se umirile. — Večina naših čebelarjev je čebele slabo preskrbela z zimskim živežem. Jesenska paša je bila slaba, sladkor pa predrag. Bojijo se, da bo pozimi gospodarila lakotna smrt.

O p. u r e d. Prav bi bilo, da bi zazimili manj panjev, pa tiste site.

Novo mesto. Zazimili smo slabše družine kot lani. Močnejši panji so nabrali zimsko zalogo. Slabiči in pozni roji bodo podlegli, ako jim čebelar ne bo pomagal.

Leskovec pri Krškem. Zaradi slabe jesenske paše so pametni čebelarji dodali svojim panjem prej pridelan in prihranjen med.

Koprivnik pri Kočevju. V prvi mesečni polovici je medila hoja, a ne za čebele. — Ker je po panjih precej hojevega medu, ne pričakujemo zime tako mirno kot druge leta.

Mesečni pregled za oktober 1931.

Kraj	Višina nad mornjem m	Panj je teže						Zračna toplina			Dni je bilo											
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	po- rabil	dkg	dne	C ¹										
		mesečni tretjini dkg																				
Ljubljana	305	—	—	—	30	40	10	—	80	—	—	+24	— 2	+10	0	19	9	—	10	2	19	13
Vič pri Ljubljani .	298	—	—	—	50	50	50	—	150	—	—	+17	— 1	+ 9	8	18	9	—	8	6	17	13
Št. Vid n. Ljubljano	314	—	—	—	40	45	15	—	100	—	—	+21	— 5	+ 8	2	22	9	2	8	9	14	12
Tacen pod Šmarno goro	314	—	—	—	30	40	25	—	95	—	—	+23	— 2	+ 9	5	24	12	1	10	5	16	15
Škofja Loka	349	—	—	—	40	20	20	—	80	—	—	+19	+ 1	+10	2	17	9	1	11	6	14	17
Virmaše pri Škofji Loki	361	—	—	—	50	30	30	—	110	—	—	+19	+ 1	+ 6	7	19	9	—	9	8	14	21
Blejska Dobrava .	577	—	—	—	60	70	55	—	185	—	—	+19	— 4	+ 7	0	13	3	1	7	5	19	3
Bohinjska Bistrica	540	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dob	305	—	—	—	50	40	40	—	130	—	—	+20	— 6	+ 9	1	9	8	—	9	8	14	13
Rova na Gor. . . .	350	—	—	—	30	40	15	—	85	—	—	+19	— 2	+ 9	6	19	7	—	8	5	18	9
Breg-Križe	483	—	—	—	20	20	10	—	50	—	—	+14	0	+ 5	1	11	9	1	11	1	19	5
Cerknica	575	—	—	—	80	30	15	—	125	—	—	+20	— 3	+ 7	5	24	10	—	7	9	15	26
Sv. Gregor pri Ort- neku	736	—	—	—	32	26	8	—	66	—	—	+18	— 2	+ 7	7	20	9	1	7	6	18	19
Krka	300	—	—	—	60	25	20	—	105	—	—	+20	— 3	+ 8	0	14	6	—	14	5	12	15
Vavčja vas pri Se- miču	280	—	—	—	—	25	30	—	55	—	—	+19	+ 1	+ 8	5	14	4	—	11	12	8	19
Novo mesto	180	—	—	—	30	30	30	—	90	—	—	+25	— 2	+11	1	24	5	—	11	7	13	6
Leskovec p. Krškem	186	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+22	— 1	+10	4	22	10	—	7	13	11	12
Lokove pri Mo- zirju	465	10	10	—	40	20	10	—	50	—	—	+19	— 1	+ 8	1	22	11	2	9	9	13	23
Sp. Ložnica pri Žalcu	252	—	—	—	60	50	25	—	135	—	—	+17	— 4	+ 5	3	21	7	—	7	11	13	20
Koprivnik	628	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+22	— 6	+ 8	0	22	11	2	9	8	14	16
Sv. Duh na Ostrem vrhu	536	—	—	—	35	25	30	—	90	—	—	+20	— 2	+ 7	5	19	7	1	8	9	14	14
Predanovci	195	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	3	1	10	9	12	18	—
Cezanjevci	182	—	—	—	100	60	100	—	260	—	—	+20	— 3	+ 8	8	17	9	—	7	18	6	17
Guštanj	398	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jarenina	262	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nedeljica pri Tur- nišču	170	—	—	—	25	125	95	—	245	—	—	+23	— 4	+13	5	11	7	—	8	8	15	24

¹ Vsi panji so A.-Ž. sestava!

Spod. Ložnica pri Žalcu. Po krasnih dnevih, ki so bili do 20. oktobra, so se prej zelo živahne čebele spravile v zimsko gnezdo.

Cezanjovci. Bilanca letošnjega leta je slaba. Od 28 A.-Ž. panjev sem dobil spomladi 30 kg medu, na ajdi pa niti vse zimске zaloge. Okoliški čebelarji se tudi pritožujejo. V Borecih, Križovcih in Ključarovicah, kjer je bila tudi slaba letina, so tuje, v pašo pripeljane čebele izropale

mного domačih panjev. Tudi lastniki prepeljanih čebel so slabo opravili in bodo morda kmalu siti naše »obljubljene dežele«.

Predanovci. Imam panje, ki so še v zadnji mesečni tretjini preganjali trote.

Nedeljica pri Turnišču. Poraba medu je izredno velika.

Bučka. Okoličani so čebelam po slabi jesenski paši le malo pomagali in bo čez zimo mnogo mrličev.

Društvene vesti.

Predsedstvo Čebelarkega društva za Slovenijo v Ljubljani naznanja, da je 27. okt. t. l. umrl dolgoletni član preč. gospod

P. ANGELUS MLEJNIK

Pokojni si je s svojim dolgoletnim delovanjem kot predavatelj in sotrudnik »Slov. Čebelarja« pridobil odličnih zaslug za procvit našega čebelarstva. Ohranimo mu časten spomin.

Izvršena predavanja.

V zadnjih mesecih je bilo še nekaj predavanj, ki še niso bila objavljena.

G. Peternel Henrik je predaval dne 19. julija pri Vel. Nedelji o pripravah za jesensko pašo in o zazimljevanju čebel. Udeležba: 26 čebelarjev.

Dne 26. julija je predaval g. Peternel v Šmarju pri Jelšah o zazimljevanju in krmljenju čebel in o drugih čebelarstvih opravilih. Udeležba: 18 čebelarjev.

Dne 8. septembra je predaval g. Peternel v Konjicah o vzreji matic in zazimljevanju čebel. Zaradi izredno slabega vremena se je udeležilo predavanja le 9 čebelarjev.

Dne 27. septembra je predaval g. Pikel v Grižah pri Celju o izberi plemenjakov, o važnosti mladih matic in o zbiranju voščin za vosek. Udeležba: 12 čebelarjev.

G. Pikel je predaval tudi v Galiciji o kužnih boleznih in o čebelnih škodljivcih. Predavanje je poslušalo 18 čebelarjev.

Tečaj o kuhi voska

v Ljubljani se bo vršil v kratkem. Vsi, ki so se prijavi, bodo o dnevu pravočasno obveščeni. Ker je priglašencev mnogo, bomo priredili dva tečaja in udeležence razdelili, da jih ne bo preveč na en dan. Bukovec.

Zapisnik

seje osrednjega društva v Ljubljani, ki se je vršila dne 23. oktobra 1931.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, odborniki Arko, Bukovec, Dermelj, Raič in Znidarskič.

Tajnik je prebral zapisnik zadnje seje, ki je bil odobren. — Odbor je dovolil pošiljanje brezplačnega »Sl. Č.« akademiji v Praho. — Blagajnik upravnega oddelka je podal poročilo o stanju blagajne do 25. oktobra t. l. — G. predsednik je poročal o nabavi trošarine prostega sladkorja za pitanje čebel. Odbor je sklepal o načinu, kako bi sladkor razdelili, ako bo prispel. Tajnik naj pripravi vse potrebno. — Glede na beležko v »Jutru« naj tajnik takoj pošlje »Zvezi« nujno pismo z vprašanjem, kaj je s sladkorjem za pitanje čebel. — Odbor je dovolil, da društvo kupi štiri toplomere in dve tehtnici za opazovalne postaje.

To bo uredil vodja postaj g. J. Verbič. — Odbor je proučeval tudi izpopolnitev A.-Z. panja. Konkretne sklepe o tem bo napravil na prihodnji seji.

Navodila za podružniške občne zборе.

Novembra meseca smo razposlali vsem podružnicam obračune o članarini za leto 1931. Zneske, ki jih podružnice še dolgujejo, je takoj nakazati, da bo mogoče skleniti račune v redu. Ako se je vrinila kaka pomota, naj podružnice to sporoče tajništvu.

Pri sestavi imenika članov za leto 1932, ne pozabite pripomniti v prvem stolpcu tiskovine, ali je član star ali nov. Važna je tudi navedba števila panjev, ki naj se ne opusti.

Občni zbori naj se izvrše meseca decembra, kakor to določajo pravila, najkasneje pa meseca januarja. Poročilo pošljite takoj po zborovanju glavnemu odboru. Na teh zborovanjih razmotrivajte in sklepajte o potrebnem predavanju v podružnici. Prečitajte prej članek v tej št. »Sl. Č.« o »Izpopolnitvi čebelarstvih predavanj«! — Posvetujte se o posmrtnini, o izboljšanju paše, o skupnem prevažanju v pašo, o ustanavljanju prašilnih postaj, o skupnem naročanju čebelarstvih potrebščin (5% popusta), o skupnem pošiljanju voska za predelavo v satnice (le do konca februarja) in o zbiranju statističnih podatkov.

Poročilo o občnem zboru, prošnje za predavanja, predloge itd. je spisati vsako zadevo zase na posebno polo in ne vseh na eno polo.

Opozorite člane, naj pošiljajo članarino le s položnico upravnega oddelka št. 11.066, zneske za čebelarstve potrebščine pa na položnico blagovnega oddelka št. 15.645.

Položnice smo priložili tej številki »Sl. Č.« vsem naročnikom, da jim s tem olajšamo plačevanje članarine. Vse člane podružnic, ki bodo poslali članarino naravnost osrednjemu društvu, bomo pripisali v imenik podružnic in pripadajoči znesek 5 Din vpisali podružnici v dobro.

Z obračunom so dobile podružnice dve tiskovini za imena novih članov. Ena tiskovina ostane pri podružnici, eno pa vrnite izpolnjeno osrednjemu odboru. Na rdeči listek, ki je prilepljen na tiskovino, napišite imenik novega odbora, na zeleni listek pa bomo zabeleževali zneske, ki jih bomo dobivali na račun članarine med letom.

Pridobivajte novih članov! Še nikdar ni bila združitev vseh čebelarjev tako nujna kot sedaj v teh hudih časih. Pridobivajte še neorganizirane čebelarje!

Članske izkaznice so natisnjene v decembrski številki. Izpolnite in vračajte jih lastnikom kot potrdila o plačani članarini.

Kadar boste pošiljali po položnici članarino, ne pozabite navesti na zadnji strani, za koga jo pošiljate. Pripis na položnici je bolj zanesljiv kakor sporočilo po dopisnici.

Izvolite na občnem zboru delegate za glavni občni zbor, ki bo prihodnje leto v Celju.

S priloženo belo dopisnico sporočite, ali boste imeli pri podružnici tečaj ali predavanje.

Kadar prosite za predavanje, nam sporočite na posebnem listu, kdaj želite predavanje (dan, uro), kje naj se vrši, o čem naj se predava in katerega predavatelja si želite.

Prihodnje leto živahno delujte, da boste v stalnem stiku s svojimi člani. V vseh društvenih zadevah pa se obračajte do glavnega tajnika, ki Vam bo vselej rad pomagal.

Popravek: V 7. številki letošnjega »Sl. Č.« smo objavili beležko »Postavljanje čebelnjakov na železniškem svetu«. Ker smo pa bili naknadno o zadevi pravilno poučeni, priobčujemo zaradi popravka besedilo prave naredbe ravnateljstva drž. železnic, ki se glasi:

»Čebelarstvo smo se obrnili na direkccijo s prošnjo, da bi pomagali članom Čebelarstva društva pri postavitvi čebel na pašo s tem, da bi jim dovoljevali postavitve čebel (na tujem svetu) brez posebnih formalnosti.

Ker gre v primeru postavitve čebel v pašo samo za začasno postavitve za dobo enega do dveh mesecev ter to ne ogroža prometa niti ni nevarno za požar, izvolite v bodoče dopustiti postavitve čebel v pašo na tujem svetu brez vseh formalnosti, lastnike panjev pa izrecno opozorite, da postavijo panje v žel. požarni rajon na svoj lastni riziko in da v primeri kake poškodbe, n. pr. zanetive po izmetanih iskrah, nimajo terjati od železniške uprave nikakršne odškodnine. V bližini postaje pa je v sporazumu s šefom prizadete postaje dovoljevati tako postavitve le v primerni oddaljenosti od železniškega sveta, da ne bi čebele nadlegovale strank in potnikov.

Postavitve čebel na pašo na železniškem svetu tujim strankam zaradi obilnega administrativnega posla ni dovoljevati, za postavitve čebel v pašo na železniškem svetu železniškem osebju slede navodila.«

Naredba štev. 4124/1-III-30 z dne 5. avg. 1930.

Vesti iz podružnic.

Čebelarstvo v območju Selniško-Ruške podružnice

Ker g. urednik vedno prosi gradiva, sem se odločil, da bolj preprosto opišem, kako tukaj pri nas ob avstrijski meji čebelarimo. Dokazati hočem s tem člankom, da ne spimo, čeprav je to naš pohorski najljubši posel.

Naša podružnica obsega dve fari: Selniško in Ruško. V podružnici je včlanjenih celih 30 čebelarjev, ki pa so raztreseni po dolinici ob levem in desnem bregu deroče Drave. Vsi skupaj imajo okrog 200 panjev, ki so večinoma A.-Ž. sestava.

Je pa še mnogo čebelarjev, posebno v hribih, ti pa so tako rekoč starokopitneži, ki se za no-

članske izkaznice. Kakor za letošnja bodo uvedene tudi za prihodnje leto članske izkaznice, ki so natisnjene na ovoj pričujoče številke »Slov. Čeb.«. Izkaznica velja le, ako jo podpiše podružnični blagajnik tedaj, ko član plača članarino. Direktni člani dobe to potrdilo od osrednjega društva.

Zastala članarina. Prav lepo prosimo vse zamudnike, naj se vendar zganejo in plačajo članarino prav gotovo v teku decembra meseca. Naj vendar pomislijo, da mora osrednje društvo plačati še mnogo računov. Po 15. decembru bomo vse zamudnike izročili našemu odvetniku. Položnice so bile priložene januarski številki »Slov. Čeb.«. Če je kdo ni dobil, naj se zgłosi z dopisnico. Prosim!

Položnice za članarino za leto 1932. bomo priložili januarski številki vsem naročnikom. Opozorjamo na to vse naše člane s prošnjo, naj jih čimprej porabijo.

Obračun članarine smo razposlali pretekli mesec vsem podružnicam. Prosimo gg. blagajnike, da obračun pregledajo in zastalo članarino takoj izterjajo. Ako se je vrnila kaka pomota, naj to sporoče osrednjemu društvu.

Občni zbori podružnic. Prosimo vse podružnice, naj skličejo občne zборе že decembra meseca ali najkasneje januarja meseca. Navodila za občne zборе so objavljena v tej številki. Preberite jih! Gradiva za občne zборе je več kot dovolj. Določite delegate za glavni občni zbor, ki bo prihodnje leto v Celju.

»Slovenski Čebelar«. Januarsko številko bomo poslali vsem starim naročnikom. Prosimo jih, naj nam ostanejo zvesti vsi tudi v prihodnjem letu in naj nam lista nikar ne vračajo.

Prodaja medu. Društvenemu odboru se je javil kupec za en ali vsaj pol vagona hojevega medu za izvoz v inozemstvo. Odbor je zato v oktobrski številki društvenega glasila pozval člane, naj mu do 15. oktobra naznanijo množino hojevega in tudi drugega medu, ki ga imajo naprodaj. Do določene roka je bil odziv neznamen. Priglašeni je bilo le 200 kg hojevega. Zaradi male množine ponujene blaga se izvoz ne bi izplačal, zato se nakup ni izvršil.

Iz prejetih podatkov sklepamo, da so naše neprodane medene zaloge majhne. Od začetka oktobra do 14. novembra t. l. je bilo priglašeni pri društvu, tajniku in pri blagovnem oddelku 720 kg hojevega, 1250 kg cvetličnega, 1600 kg ajdovega in 400 kg mešanega medu; skupaj 3970 kg.

Če upoštevamo, da je samo naš blagovni oddelek v letošnjem poletju in jeseni nakupil ok. 4000 kg medu, je gotovo, da bodo čebelarji svoje zaloge z lahkoto oddali. Naslove prijaviteljev smo izročili trgovcem, ki se za med zanimajo. V.

beno ceno ne dajo organizirati. Teh bo približno kakih 200. — Vsi čebelarji v slamnatih kosih ter v lesenih kranjčih podobnih škatlah brez satnikov.

Razen pri dveh čebelarjih, pred tremi leti še ni bilo tukaj videti nobenega A.-Ž. panja. Splošno so sodili, da tako velik panj ni za naše kraje. Ko so pa videli naju dva, da imava prav lepe uspehe, so se tudi drugi oprijeli tega panja.

Podružnica obstoji menda že nad 20 let pod imenom Ruše-Selnica. Bila je včasih prav močna, posebno takrat, ko je še dobivala cenen sladkor. Ko ga pa po svetovni vojni ni bilo več, je tudi število članov padlo skoraj na ničlo. Prišel pa je

še pravočasno k nam vnet čebelar g. A. Bukavec, ki je krepko prijel za vajeti ter rešil podružnico spanja. Ker so na desnem bregu reke Drave čebelarji jeli zmrzovati, smo mi na levem zakurili ogenj ter letos dne 11. januarja prenesli arhiv z blagajno vred čez deroč Dravo v Selnico ter obenem obrnili tudi ime podružnice v Selnica-Ruše, ker je bil do omenjenega dne njen sedež v Rušah.

Pašne razmere bi bile tukaj še prav ugodne, ako ne bi nagajali posebno v začetku pomladi mrzli vetrovi, pogosti sneg in mraz. Leska se razcvete navadno v začetku marca meseca. Ta da čebelicam nagon za prvi zarod. Le žal, da jo malo-katero leto morejo do konca obrati, ker jo mraz večji del v polnem cvetju posmudi. Za lesko pride paša na zvončkih, mačicah, jelšah, drenu in brezi. Če je vreme lepo, začne kmalu za temi cvesti repica, katero kmetje še precej sejejo zaradi olja. Cvete že čez tri tedne ter tudi prav dobro medu. Ko odcvete, že pokaže češnja svoj cvet, katere je posebno na levem bregu obilo. Ob bujnem cvetju se vidi od daleč, kakor da bi bili hribi odeti z belim prtom. Hitro za njo imajo pašo na slivah, borovnicah, hruškah in jabolkah. Sadnega drevja je tukaj prav obilo nasajenega. Ako je vreme prav ugodno, nanesejo od njega precej medu, tako da je treba nastavljati satje v mediščih, ker za predstavlanje je še prezgodaj zaradi mraza, ki še večkrat v nočeh pritisne, pa tudi družine še niso dosti močne za to v aprilu mesecu.

Letošnja pomlad pa nam je prekrizala račune. Razcvetlo se je vse hkrati šele okrog 2. maja. Čebele pa so bile slabe, ker je bilo v marcu mesecu še jako malo zalege, v aprilu pa skoraj nič, ker je mraz v onih mesecih zadrževal razvoj družin, rano cvetje pa popolnoma uničil.

Po tej paši imajo čebele 14-dnevni oddih. Glavna paša pri nas je na travniških cvetlicah. Prične se navadno 15. maja in traja do junija meseca. Ako je takrat vreme ugodno, je pričakovati nekaj prebitka. Od 1. do 20. junija je zopet mir, razen kjer sta akacija in divji kostanj. Teга cvetja je tukaj jako malo. Smreka medu malokdaj. — V 12 letih odkar čebelarim, so čebele prinesle smrekov med samo enkrat. Okrog 20. junija se razcvetela lipa in kostanj. Pa lipa menda samo čebele moti. Njen med sem opazil samo v letu 1922. Dočim kostanj pa ob lepem vremenu jako medu. Dostikrat je donos od njega večji kakor pa od travniških cvetic, kjub temu da so ga pred leti jako veliko posekali. Med pa ima to napako, da je malo grenak, ter ga je težko prodati, čeprav je svetel kakor cvetlični. Hitro za tem medita jelka in hrast, pa le v nekaterih letih. Čebelar se veseli, ker se satni lončki hitro polnijo, obenem pa je tudi žalosten, ker ve, da bo treba tako sate z medom vred streti, ker se ne dajo trcati. — Za prezimljenje tak med ni, za pomladansko in poletno pitanje pa ga ni toliko potrebno.

Jaz navadno te sate izlužim v mlačni vodi, potem pa naredim medico, nekaj satov pa shranim za slabe letine. — Tak med v satju se ohrani jako dolgo, ker je trd kot domači sir.

Med tem se pa že razcvete ajda, katere tudi precej posejejo. Ob ajdi pri nas kaj rado vreme nagaja. Lani in letos so si čebele komaj za sebe nanosile. Če ni mrzlo ali deževno, so pa vroči južni vetrovi, ki cvetje posmudijo. Okoli malega šmarna začnejo tod čebele v koših žveplati in mrvariti, da je joj. — Pride medar ter pokupi vsa to brozgo, ki je polna mrtvih čebel in tudi skoraj za prst debelih črvov od večče. Pa se pobahajo: mi smo čebelarji, ker umorimo stare čebele, da

se iz njih ne zaredijo roparice. Pri nas imajo namreč vsi ti starokopitneži to vero, da mi v naših panjih redimo samo roparice, jih napitamo z medenim žganjem ter jih pošljemo k njihovim čebelicam v goste. Za naše sestanke in predavanja jim pa ni dosti mar, ker baje sami dovolj vedo.

Podružnica je imela po vojni tudi nekoliko predavanj. V Selnici je predaval dvakrat g. Jurančič, v Rušah pa enkrat g. Okorn.

Tudi letos smo naprosili osrednje društvo za predavatelja, pa ga žal ni bilo. — Ne vemo, iz kakšnega razloga nam ga niso privoščili.

Razen domačega sestanka letos v maju smo imeli v septembru čebelarstvo veselico v prid podružnici, ki je kljub dopoldanskemu slabemu vremenu dobro uspela. — Prodajali smo razno medeno pecivo, med in sladko medico. Naredili smo z lepaki in verzi reklamo za večjo porabo medu med ljudstvom. Vse bi šlo dobro pri takih prireditvah. Naši člani so mnogo žrtvovali z delom in darovi. Zato se vsem še enkrat na tem mestu prisrčno zahvaljujemo. Toda oblasti bi morale tudi vedeti, da je taka veselica v prid društvu in naj bi vsaj malo zmanjšale razne takse in pristojbine, ki so v zvezi z njo.

Podal sem s tem samo površno zgodovino naše podružnice z namenom, da se bi s tem dopisom izpopolnila vrzel v Slov. Čebelarju. Požauko. Št.

Pripomba uredništva. Prosimo tudi druge podružnice takih zglednih dopisov, da se bolje spoznamo.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v sredo, dne 9. decembra ob 8 zvečer v običajnem lokalnu.

Podružnica v Dol. Lendavi poziva vse svoje člane, ki dolgujejo zneske za članarino ali čebelarске potrebeščine, naj jih zaradi rednega obračuna takoj poravnajo pri podružnici. Blagovni oddelek osrednjega društva zahteva, naj mu pošljemo obračun in zastali dolg. Člani storite svojo dolžnost!

Občni zbori podružnic.

Škofjeloška podružnica bo imela dne 13. decembra ob 9 dopoldne v društvenem Domu svoj redni občni zbor z navadnim sporedom. Vabljeni vsi, člani in nečlani!

M. Vidmar.

Velenjska podružnica bo imela občni zbor dne 8. decembra t. l. ob pol 9 v šoli. Ker bo spored zelo važen, naj nihče ne izostane.

Zagorska podružnica bo imela svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 27. decembra t. l. ob pol 2 popoldne pri g. Ašiču na Lokah. Za predavanje bomo prosili g. Okorna. Prosimo polnoštevne in točne udeležbe. Nabirajte novih članov in jih pripeljite s seboj!

Tajnik.

Ljubljanska podružnica bo imela redni občni zbor v nedeljo, dne 20. decembra 1931 ob 9 dopoldne na drž. moškem učiteljsišču v Ljubljani, Resljeva cesta. — Članstvo kakor tudi čebelarje vljudno vabi odbor k prisostvovanju in sodelovanju.

Celjska podružnica bo imela v nedeljo dne 20. decembra ob 3 popoldne v občinski posve-tovalnici na Bregu svoj redni občni zbor. Člani, pridite polnoštevno!

Podružnica na Breznici ima svoj redni letni občni zbor dne 26. decembra (na dan sv. Štefana) ob pol 11 dopoldne v poslopju osnovne šole z običajnim dnevnim sporedom. Dolžnost vsakega člana je, da se občnega zbora zanesljivo udeleži. — Odbor.

Podružnica za Slovenjgradec in okolico ima svoj občni zbor dne 20. decembra t. l.

Drobiž.

Pogreb † p. Angelusa Mlejnika je najlepši dokaz, kako zelo spoštovan in cenjen je bil rajnik med ljudstvom in sobrati. Tudi čebelarji so ga spremili na zadnjem potu. Pogreba se je udeležila številna deputacija članov viške podružnice poleg urednika »Sl. Č.«. Viška podružnica je položila na krsto lep venec.

Ta je pa dobra! Uradno je bilo ugotovljeno, da je tvrdka Ritzman razpečavala po Sloveniji satnice, v katerih je bilo nad 10% parafina. Na to smo opozorili slovenske čebelarje, da jih obvarujemo škode. Mislimo, da je to naša dolžnost in tudi pravica, ki nam jo narekuje nesebična skrb za blaginjo naših čebelarjev.

Sedaj je pa priobčila tvrdka Ritzman v svojem časopisu objavo, ki je tako značilna in tudi v marsičem poučna, da moramo z njo seznaniti naše čebelarje. Glasi se takole:

»Kakor je znano našim c. čitateljem in čebelarjem, je objavil »Slov. Čebelar« v svoji letošnji 9. številki beležko, v kateri trdi, da je banska uprava v Ljubljani dala naše (Ritzmanove! Op. pis.) satnice v analizo Kmetijski poskusni in kontrolni postaji v Ljubljani, ki je ugotovila, da je v analiziranih satnicah 10% parafina. To vest je povzel »Slovenski Čebelar« iz časopisa »Kmetovalec«. ki izhaja v Ljubljani. Na naše vprašanje pri omenjenem listu, kdo je pisec tega zavidljivega članka, smo (tvrdka Ritzman! Op. pis.) dobili odgovor, da ga je napisal Josip Okorn, referent čebelarstva in član ožjega odbora »Čebelarkega društva za Slovenijo«, ki se tudi bavi s prodajo satnic. Mi (tvrdka Ritzman! Op. pis.) smo se povodom tega obrnili do banske uprave v Ljubljani za pojasnila v tej stvari ter dobili odgovor z dne 15. 9. t. l., da so se satnice kupile v neki trgovini v Ljubljani. Zaradi tega menimo, da je vobče nemogoče dognati poreklo analiziranih satnic in trditi, da so Ritzmanov proizvod. Ta primer nas sili, da bomo odslej prodajali satnice v zapečatenem stanju. Vsak omot bo opremljen z našim tvorniškim znakom in v vsakem omotu bo garancijsko pismo za 1000 Din.«

To Ritzmanovo objavo smatramo za drznost prve vrste. Razumljivo nam je, da se skuša g. Ritzman rešiti iz kritičnega položaja, v katerem je zaradi porazne ugotovitve kr. banske uprave v Ljubljani, oziroma zaradi analize Kmet. poskusne in kontrolne postaje v Ljubljani. Nerazumljivo pa nam je, kako se more g. R. pri svoji obrambi posluževati takih sredstev, da podaja objavo, ki je prikrojena

tako, da napravlja na nekritičnega čitatelja vtis, da je g. Ritzman tako rekoč nedolžna žrtev g. Josipa Okorna in »Čebelarkega društva za Slovenijo«.

V pomirjenje g. R. izjavljamo na podlagi točnih informacij, da so bile analizirane satnice kupljene pri neki ljubljanski tvrdki, edini, ki razpečava Ritzmanove satnice. O nakupu je na razpolago pismen dokaz in več neoporečnih prič. Tudi del kritičnih satnic je še shranjen. Ako sedaj g. Ritzman trdi, da je vobče nemogoče dognati poreklo analiziranih satnic, lahko rečemo z besedami g. R., da je pri takem zagovoru »jeden trgovački knif posredi«, ki pa ne napravi na samostojno mislečega in kritičnega čitatelja zaželenega vtisa. S podtikavanjem in zavijanjem ni mogoče zbrisati dejstev in tudi garancijska pisma po 1000 Din ne morejo izpremeniti analize Kmetijske poskusne postaje.

Gospod Ritzman! Po toči ne pomaga zvoniti, pa če zvonovi še tako lepo pojo. Spriznajte se z grenko resnico in vdajte se v bridko usodo, ki ste si jo sami nakopali.

Naš davčni »izvedenec« tudi letos ne miruje. Na piko je vzel zlasti čebelarje iz ljubljanske okolice, ki so mu kdo ve zakaj obležali v želodcu. Napisal jih je na polo papirja, se oblekel v praznično obleko, nataknil najnedolžnejši obraz in stopil do ljubljanske davčne uprave. Tam so ga že do grla siti in so ga zato sprejeli s pisanimi pogledi. Pa ta debelokožec se za take malenkosti ne zmeni in je gospodom z vnemo dokazoval, da morajo tudi mali čebelarji dajati državi, kar je državnega, ne pa samo poklicni. Gospodje so mu pomolili pod nos najnovejši odlok finančnega ministra, ki oprošča male čebelarje davkov, pa je naš prijatelj razočaran pobesil glavo, se poslovil brez besed in odkuril iz nevhvaležne Ljubljane. Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade!

O, ta preklicana hoja! Letos je čebelarjem marsikako zagodla. Zmešala jim je račune tako, da nikoli niso vedeli kako in kaj je z njo. Včasih je bilo grmovje pod hojami močno z mano pokapano, toda čebele niso v gozd letele. Pa je prišlo baš narobe: ni bilo videti, da bi hoja medila, čebele so pa vendarle med nanašale. Čebelarji so tedne in tedne zaman čakali medenja in ko ga le ni hotelo biti, so odpeljali čebele domov. Toda komaj so jih postavili, že je završalo pod Krimom: sedaj je pa zares začela mediti, pa pravzares... Take potečavščine so se ponavljale večkrat. Najbolj čudno

pa je, da je hoja celo v oktobru medila. Veleposestnik in čebelar Palme, ki ima v Krimu velike gozde, mi je pravil, da je bil 6. oktobra gori na lovu. Opazil je, da je bilo listje po grmovju pod hojami zelo z medom pokapano. Med je bil nov, ker je starega brez dvoma spral dež, ki je prej več dni zaporedoma močno lil. Tudi opazovalna postaja v Koprivniku pri Kočevju poroča (glej str. 186), da je hoja še oktobra meseca medila, toda čebete se niso zmenile zanjo, bržkone, ker je bilo že prehladno.

Čebelarji, kdo bo pravo zadel! Naše društvo namerava naš Blagovni oddelek prekrstiti. Sedanje ime je predolgo in tudi neprimerno, ker ne pove tistega, kar bi moralo. Doslej so bila nasvetovana sledeča imena: Čebelarna, Čebelarška prodajalna, Čebelarška zaloga, Čebelarška tržnica, Čebelarški dom, Čebelarška posredovalnica, Čebelarška centrala in še mnogo drugih, toda niti eno ime ni našlo milosti pred razsodiščem. Ime bi moralo biti še bolj značilno, kratko in lepo. Kdo ve kaj svetovati, naj se oglasi. Menda bo ja med nami eden, ki bo »terno« zadel.

Nova dr. Zandrova čebelarška knjiga Die Bienenweide je izšla v založbi Ulmer v Stuttgartu. Obsega 150 strani, 91 slik in stane vezana, 5:50 Mk. Priporočamo jo čebelarjem, ki obvladajo nemški jezik.

Nenavaden doživljaj. Lep solnčen in gorak dan je bil letošnji 6. oktober, ko sem prišel popoldne k čebelnjaku. Čebele so se veselile blagodejne toplote in se tu pa tam po malem prašile. Pri nekem panju je bila posebna gneča. Čebele so se zelo prašile in debeloglavi trojci so urno tekali in se prerivali ter poskakovali kakor fantje na plesišču. Kaj pa to, saj roja vendar ne bo, sem si mislil: Kar prileti matica, sede na brado in izgine v panj. Na prahi je bila! Kmalu nato je vsa družba zlezla za njo v panj. Upam, da se je srečno oprasila, kajti ta panj je potem posebno živahno nosil obnožino. Ne dvomim, da je ta matica še oktobra zastavila nekaj svojega zaroda, toda gledal za tem nisem, ker sem že po malem zazimil. Prosim, ako je kdo kaj takega v tako poznem času doživel, naj se oglasi v »Sl. Č.«. Pozdravljam vse čebelarje! Morda se še prihodnje leto kaj oglosim, ako ne odidem k sv. Ambrožu za pomočnika. — Jakob Virjent v Olševku pri Kamniku.

Čuden pojav pri čebelah. V zadnji tretjini preteklega meseca je nenadno pritisnil hlad, ki je prisilil čebele, da so se stisnile v zimsko gručo. Pri več ljubljanskih in okoliških čebelarjih so tiste dni prihajale napol otrple iz panjev in cepale z brad na tla. Pri piscu teh

vrstic je bilo cepanje tako obilno, da so bila tla pred čebelnjakom z otrplimi čebelami tako posuta kakor po prvem spomladanskem trebežu. Bil sem v velikih skrbih, kaj naj to pomeni. Povabil sem g. Okorna in slučajno navzočnega g. Strgarja, da si stvar ogledata. Stali smo pred čebelnjakom, uģibali razno, toda vzroka za padanje nismo uģanili. O kaki bolezni, n. pr. o noseimi ne more biti govora, kajti čim so nastopili toplejši dnevi, je padanje prenehalo, kakor bi bil odrezal. Tudi pozneje, ko so postale noči večkrat tako mrzle, da je padla huda slana, niso več padale.

Tega pojava si ne morem razlagati drugače kakor s tem, da je nenadni val hlada zalotil čebele nepripravljene in da se niso mogle vse v pravem času pomakniti v toplo gnezdo. Tiste na krajnih satih so se skušale hlada rešiti in so pri tem padle napol otrple na dno panja. Odtod so lezle proti svetlobi, ki prihaja skozi žrelo, in našle zunaj smrt. Zanimivo bi bilo, ako bi čebelarji poročali, ali so tudi drugod kaj takega opazovali.

Kdo izmed čebelarjev bi vedel o takem padanju čebel kaj točnega povedati?

Cena medu se kljub majhnim zalogam noče dvigniti, ker je poraba zelo padla. Pričakovati je, da se bo šele spomladi izboljšala, takrat bodo pa zaloge slovenskih čebelarjev in mislim tudi hrvatskih in srbskih popolnoma izčrpane. Pri kupčiji na debelo plačujejo cvetlični in hojev med po 12 Din, ajdovca pa nekoliko ceneje. Spomladi bo primanjkovalo zanesljivega pitanca.

Zanimiva ugotovitev o narodnosti dr. Dzierzona. Dunajski »Bienen Vater« se v letošnji 11. številki spominja smrti tega velikega čebelarja. Uredništvo pripominja na koncu članka, da je dr. Dzierzon zrastel tik ob meji nemškega življa, ni pa bil nemškega rodu, pač pa nemško vzgojen... To priznanje ni nemškemu narodu v nikako sramoto, pač pa v skromno zadoščenje poljskemu narodu, čigar sin je bil dr. Dzierzon.

Največje povprečno število panjev izkazuje Švica. L. 1931. je bilo tam 36.000 čebelarjev, ki so imeli 298.000 panjev. Na 1000 prebivalcev je bilo 74 panjev. Zanimivo je, da je bilo v Švici l. 1896. več čebelarjev (44.000), pa manj panjev (254.000), l. 1931. pa ravno narobe.

Najnevarnejša čebelna bolezen — premagana! Švicarski prvoboritelj za zatiranje kužnih bolezni poroča v letošnji 10. številki »Schweizer. Bienenzeitung«, da se je tako zvano Frowovo sredstvo za zatiranje čebelne garjavosti (acarapis; glej članek »Spoznavajmo čebelne bolezni« v »Sl. Č.« 1931, št. 11) obneslo. Sredstvo je mešanica iz 2 delov gazolina, 2

delov nitrobenzola in 1 dela safrola. Uporabljamo ga na ta način, da vlijemo v skodelico 2 cm³ te mešanice in jo postavimo na dno panja. To moramo storiti sedem večerov zapored. Plin, ki uhaja iz skodelice, vdihavajo čebele. Pršice in njih zalega v vzdušnicah in dihalnicah čebel plin pokonča in panj ozdravi. Zanimivo pa je, da panji pri uporabi tega zdravila zelo ropajo, kajti vonj plina prevlada značilni vonj, ki je panju lasten, pa je ropanje tu. Na Angleškem, v Švici, v Nemčiji in Avstriji ta bolezen že več let strahovito gospodari.

Izredno zanimiva vest nam je došla te dni glede naše čebele od drja G. Goetzeja iz Landsberga v Prusiji, ki je nedavno prepotoval vso Jugoslavijo, da prouči našo čebelo (glej »Drobiž« v »Slov. Čeb.« 1931, št. 10!). Piše, da bodo preiskave še dolgo trajale in da bo o tem izdal poseben spis, ki ga bo dal na razpolago tudi čebelarским organizacijam v Jugoslaviji, vendar pa že danes lahko pove, da so najbolj čiste oblike naše čebele in tudi z najdaljšim rilčkom (jezičkom) na Gorenjskem in v južnem delu bivše Kranjske. V tem pogledu se odlikujejo zlasti čebele, ki jih je prejel iz A. (kraja za sedaj ne povemo, da onemogočamo kako špekulacijo s tem rodом, ki ga namerava naše društvo ohraniti domačim in sploh jugoslovanskim čebelarjem).

Že iz teh kratkih vrstic je razvidno, kako velike važnosti tudi za nas je bilo potovanje drja Goetzeja. Veseli nas, da sta to razumela tudi naša kr. banska uprava in naše društvo, ki sta akcijo čvrsto podprla.

Vse tiste čebelarje, ki so jim bile doposlane stekleničice, da pošljejo vzorce čebel dr. G. Goetzeju, pa jih doslej še niso, prosimo, naj ustrezajo prošnji, če prej ne, pa vsaj prihodnjo spomlad po prvem trebežu čebel. Vsem čebelarjem, ki so jih že poslali, pa najpriščnejša zahvala in najlepši pozdrav!

»**Kranjska**« **matica**. Zaradi selitve sem opustil pred leti čebelarstvo, toda kmalu se mi je tako stožilo po ljubkih živalicah, da sem si jih zopet nabavil. Kupoval sem samo zajamčeno čista ljudstva naše krotke sivke. Slučaj je nanesel, da imam 5 družin iz najrazličnejših krajev Slovenije. Vse te družine in rodovi se mešajo sedaj že 5 let med seboj v mojo največjo zadovoljnost. Letos spomladi mi je poginila matica v močnem plemenjaku, zato sem mu pridružil celo družino iz eksportnega panja z matico vred in ker je čez nekaj dni pokazal, da je zopet brez nje, sem mu

pridružil še en eksportni panj. Potem je bil v redu, toda tudi popolnoma poln v obeh nadstropjih. Razvijati se je začel neverjetno naglo in močno. V začetku maja meseca je bil precej nabito poln in 16. maja je bil že prvi roj. Panj mi je dal še dva roja in odzvel sem mu še 2 sata z zalego, pa je danes še vedno najmočnejši.

Kar pa je na tej družini zanimivega, je njen naraščaj matic. Pirčeva matica je lepa in krepka enoletna matica, ki dobro zalega in tudi donos je zadovoljiv. Vse mlade matice pa so izredno krepkega telesa, zelo velike, precej topega zadka in barvane po vsem zadku kot čebele s 3 sivimi obročki. Ti obročki segajo čez rob na trebušno stran, kjer se polagoma izgubijo. Barva na trebušni strani je rumenorjava. Vse barve so zelo žive. Velikost matice je skoraj dvakratna od navadne rjave, zadek tako širok, da bi človek dvomil, da bi mogla matica zalegati jajčka na dnu celice. Matice imam 4 in so vse prav pridne, dobro in pravilno zalegajo, izgublajo pa polagoma svojo barvo in obliko. Zadek je postal tanjši in daljši, barvane dlačice pa pri pridnem zaleganju hitro izpadajo, tako da postajajo matice polagoma rjave in drugo leto ne bo nobene razlike več v barvi z drugimi maticami, pač pa v velikosti.

Kaj je vzrok temu »kranjskemu« barvanju matic? Ali ugodna mešanica družin in oploditev (barva) ali pa izredno ugodne okoliščine, v katerih so se redile matice (velikost)?
Dr. Z.

Vsak nepotrební víjak že pomeni pri panju znatno izgubo časa, ako oskrbujemo večje število panjev. Zato so praktični čebelarji vneti le za take panje, ki so kar najbolj enostavni. Nasprotno pa opažamo, da so mali čebelarji, zlasti tisti, ki imajo dovolj časa, neumorno na delu, da bi panje izpopolnili. Od časa do časa razstavijo sad svojega truda, toda kritično oko kmalu najde, da ni vse zlato, kar se sveti. Pozdravljamo vsako resnično izboljšavo, nikdar pa ne bomo priporočali igračk, ki podražujejo panj, ne da bi z njimi dosegli kako resnično prednost pri opravljanju čebel. Za vsako dobro novost se bomo z vnemo zavzeli, za igrače pa nimamo zmisla.

Vsem cenjenim sotrudnikom in čebelarjem želimo vesele božične praznike.
Uredništvo.

Izreži in predloži podružničnemu blagajniku v podpis, kadar plačaš članarino.

ČLANSKA IZKAZNICA za leto 1932.

Gospod
je član »ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO«
podružnice, in je plačal čla-
narino za l. 1932.

Predsednik:

Blagajnik: